

Det fremgår af litra a, at købet kan hæves, selv om betalingen er sket, hvis blot der hæves inden sælgeren har fået kundskab om betalingen.

I stk. 2, *litra b*, behandles ophævelse på grund af andre misligholdelser fra køberens side end forsinket opfyldelse. Hvis sælgeren i disse situationer har ret til at hæve købet og ønsker at udøve denne ret, skal det ske inden rimelig tid. Denne tid regnes fra det tidspunkt, hvor sælgeren fik eller burde have fået kendskab til køberens misligholdelse, eller fra udløbet af en frist som sælgeren kan have fastsat for opfyldelse af den pågældende forpligtelse, eller fra det tidspunkt hvor køberen har meddelt, at han ikke vil opfylde forpligtelsen inden for den fastsatte tidsfrist.

Konventionens krav om væsentlighed som betingelse for ophævelse er strengere end betingelsen i købelovens § 28. Til gengæld mister sælgeren ikke i forhold til køberen adgangen til at hæve købet, når varen er overgivet til køberen, således som det er tilfældet efter købeloven. Spørgsmålet om, hvorvidt sælgeren mister hæveadgangen efter overgivelse i forhold til køberens kreditorer reguleres ikke af konventionen jf. artikel 4, hvorefter konventionen ikke regulerer forholdet til tredjemand. Købeloven har ikke regler svarende til konventionens om sælgerens fastsættelse af en frist for køberens opfyldelse. Endvidere er der efter købeloven kun adgang til at hæve ved køberens forsinkelse med betaling af købesummen, men ikke som efter konventionen tillige ved forsinkelse med modtagelse af levering.

Til artikel 65

Artikel 65 vedrører et særligt tilfælde af køberens forpligtelse til at medvirke til købet, nemlig det at *køberen skal give en specifikation*, men ikke gør dette i tide. Det drejer sig om specifikationer vedrørende varens form, mål eller andre egenskaber. Bestemmelsen tager sigte på sådanne specifikationer, som er nødvendige for, at sælgeren skal kunne opfylde sine forpligtelser i henhold til købet. Den gælder således også f.eks. køberens manglende levering af tegninger til sælgeren.

Hvis køberen ikke afleverer specifikationerne inden for den aftalte tid eller inden rimelig tid efter, at sælgeren har opfordret køberen til at aflevere specifikationen, kan sælgeren selv foretage den nødvendige specifikation. Hvis sælgeren f.eks. skal levere et parti sko, og køberen ikke har meddelt specifikationer vedrørende farve og nummer, tilkommer det sælgeren at foretage valget. Han skal gøre dette i overensstemmelse med de krav fra køberens side, som han måtte have kendskab til. Fordelingen af sko på forskellige størrelser kan f.eks. fremgå af køberens tidli-

gere bestillinger, og farverne kan fremgå af de foreløbige forhandlinger inden aftalens indgåelse.

Det fremgår af bestemmelsen, at sælgeren har ret til at foretage specifikationen, men bestemmelsen fastsætter ikke en pligt hertil. Sælgeren kan således foretrække f.eks. at hæve købet. Hvis han vælger at foretage specifikationen, indebærer det ikke, at han mister retten til at gøre andre misligholdelsesbeføjelser gældende i anledning af køberens undladelse af at foretage specifikationen. Sælgeren kan f.eks. have ret til erstatning for tab, som er en følge af køberens forsinkelse, og for hans omkostninger ved at skulle foretage specifikationen.

Efter *stk. 2* skal sælgeren underrette køberen om den specifikation, som han har foretaget, og fastsætte en frist, inden for hvilken køberen skal reagere mod sælgerens specifikation. Hvis køberen ikke reagerer inden for denne frist, bliver specifikationen bindende. Dette indebærer på den ene side, at køberen, hvis varen er i overensstemmelse med specifikationen, ikke kan gøre gældende, at der foreligger en mangel ved varen under henvisning til specifikationen. På den anden side bliver specifikationen også bindende for sælgeren i den forstand, at der foreligger en mangel, hvis varen afviger fra specifikationen.

Der findes ikke tilsvarende regler om specifikation i købeloven. Efter dansk ret antages det, at sælgeren ikke selv har ret til at foretage specifikation.

Kapitel IV

Risikoens overgang

I dette kapitel behandles risikoens overgang. Formelt er bestemmelserne i kapitlet uafhængige af bestemmelserne om levering. De er imidlertid udformet således, at risikoens overgang i en række situationer knyttes til leveringen. Dette fremgår f.eks. af en sammenligning mellem artikel 31, litra a, og artikel 67, stk. 1. Forskellen mellem konventionens og købelovens regler (§§ 17 og 37) er derfor betydelig mindre end udformningen og placeringen af konventionens bestemmelser kunne give indtryk af. Købeloven har dog ikke en bestemmelse svarende til artikel 70.

Også bestemmelserne om risikoens overgang er deklaratoriske. Det står således parterne frit for at regulere risikoens overgang på en anden måde.

Dette kan f.eks. ske gennem en henvisning til en transportklausul som f.eks. en klausul i Incoterms 1980.

Til artikel 66

I *artikel 66* angives betydningen af, at risikoen for varen går over på køberen, hvilket er af central betydning i konventionen. Den forringelse eller undergang